



Θανάσης Αγάθος

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΔΑΜΟΥΛΗ-ΦΙΛΙΑ, «ΜΕΘΩΝΤΑΣ Μ' ΕΝΑ ΚΡΑΣΙ ΑΓΙΟΝΟΡΕΙΤΙΚΟ...».

(Η εμπειρία του ταξιδιού στο Άγιον Όρος, στη νέα ελληνική λογοτεχνία, από τα τέλη του 19ου αιώνα έως τις μέρες μας, Εκδόσεις Γρηγόρη, 2016, σ. 510.)

Η μονογραφία της Ευαγγελίας Δαμουλή-Φιλία “Μεθώντας μ’ ένα κρασί αγιονορείτικο...”. Η εμπειρία του ταξιδιού στο Άγιον Όρος, στη νέα ελληνική λογοτεχνία, από τα τέλη του 19ου αιώνα έως τις μέρες μας επικεντρώνεται στα λογοτεχνικά ταξίδια στο Άγιον Όρος, λαμβάνοντας υπ’ όψιν το εκάστοτε πλαίσιο εντός του οποίου επιχειρείται το κάθε ταξίδι. Αποτέλεσμα πολύχρονου και επίμονου ερευνητικού μόχθου της μελετήτριας και απόπειρα εξοβελισμού του προσωπικού της άβατου, όπως η ίδια αναφέρει στον πρόλογό της (σ. 19), το βιβλίο κινείται με βάση τέσσερις παραμέτρους: την ένταξη τού κάθε ταξιδιού σε έναν συγκεκριμένο χωρόχρονο, τον εντοπισμό των στοιχείων που καθορίζουν την έμπνευση

των λογοτεχνών που γράφουν για την επίσκεψή τους στην Αθωνική πολιτεία, τη διαδικασία πρόσληψης του Αγίου Όρους από τον κάθε δημιουργό και την ιδιαιτερότητα της γραφής που χρησιμοποιεί ένας λογοτέχνης για να καταγράψει τα βιώματά του από την επίσκεψή του σε έναν τόπο.

Στο πρώτο κεφάλαιο η Δαμουλή-Φιλία θέτει τις θεωρητικές βάσεις του φιλόδοξου εγχειρήματός της, αρχικά αναφορικά με το ταξίδι και τη μετάβαση από την ταξιδιωτική εμπειρία στην ταξιδιωτική γραφή και κατόπιν, πιο στοχευμένα, αναφορικά με το προσκυνηματικό ταξίδι και τη μοναστηριακή ταξιδιογραφία, παραθέτοντας τις θέσεις του Παναγιώτη Μουλλά, του Claude Levi-Strauss, του Michel Déon, του Gaston Bachelard